

11. Økonomiske og administrative konsekvenser af lovforslaget

Regeringens finanslovsforslag for 2002 er budgetteret ud fra det nuværende retsgrundlag, og udgiftsskønnet er baseret på det antal flygtninge og familiesammenførte, der var forventet i 2002-2005 med den gældende udlændingelovgivning.

Regeringens udlændingudspil vil medføre en række besparelser, dels som følge af nærværende lovforslag, dels som følge af indførelse af nye regler for introduktionsydelse og kontanthjælp. Disse ændringer indbudgetteres i tilknytning til regeringens finanslovsforslag for 2003.

I det følgende redegøres for de økonomiske og administrative konsekvenser af lovforslaget for så vidt angår behandlingen af sager efter udlændingeloven og indkvarteringen af asylansøgere. Vurderingen af de aktivitets- og ressourcemæssige konsekvenser af lovforslaget tager udgangspunkt i antallet af behandlede familiesammenførings-sager i 2001 samt de målsatte produktionsforudsætninger for 2002. Vurderingen er behæftet med en vis usikkerhed, da antallet af udlændinge, der fremover vil indrejse i landet og ansøge om asyl, afhænger af bl.a. udviklingen i de flygtningeproducerende lande. Hertil kommer, at det erfaringsmæssigt er vanskeligt at forudse den fremtidige aktivitetsudvikling på udlændingområdet.

Det bemærkes endvidere, at det stigende antal unge indvandrere og efterkommere i de kommende år i sig selv vil kunne medføre en stigning i antallet af ansøgninger om familiesammenføringer, jf. også rapporten fra regeringens Tænketaank om udfordringer for integrationsindsatsen i Danmark »Befolkningsudviklingen 2001-2021 - mulige udviklingsforløb« (januar 2002).

Lovforslaget indebærer bl.a. effektiviseringer af asylsagsbehandlingen, skærpede krav til selvforsørgelse ved ægtefællesammenføring og skærpede betingelser for meddelelse af tidsbegrænset opholdstilladelse. Forslagene forudsætter samlet set en udvidelse af Udlændingestyrelsens sagsbehandlingsressourcer. Udvidelsen skønnes at indebære merudgifter på ca. 3,6 mio. kr. i 2002, svarende til i alt ca. 8 årsværk.

Lovforslaget indebærer således en række ændringer, der har betydning for Udlændingestyrelsens asylsagsbehandling. Det drejer sig bl.a. om forslaget om afskaffelse af de facto-flygtningebegrebet, jf. lovforslagets § 1, nr. 2, styrkelsen af mulighederne for at inddrage opholdstilladelser fra flygtninge, hvis de ikke længere risikerer forfølgelse i hjemlandet, jf. lovforslagets § 1, nr. 21, 29 og 30, skærpede betingelser for meddelelse af tidsbegrænset opholdstilladelse, jf.

lovforslagets § 1, nr. 6, og en øget anvendelse af åbenbart grundløs-proceduren, jf. lovforslagets § 1, nr. 63. Forslagene skønnes at medføre et øget ressourcebehov på 2,8 mio. kr. i 2002, svarende til ca. 6 årsværk.

På opholds- og familiesammenføringsområdet er beregningen af de økonomiske konsekvenser for Udlændingestyrelsens sagsbehandling foretaget med udgangspunkt i navnlig de skærpede krav til selvforsørgelse ved ægtefællesammenføring, den foreslåede udvidelse af tilknytningskravet i sager vedrørende ægtefællesammenføring og de skærpede betingelser for meddelelse af tidsbegrænset opholdstilladelse. Der henvises nærmere til lovforslagets § 1, nr. 3 og 6. Forslagene skønnes at indebære et øget ressourcebehov på 0,8 mio. kr. i 2002, svarende til ca. 2 årsværk.

De foreslåede bestemmelser om Udlændingestyrelsens videregivelse af oplysninger om udlændinges opholdsgrundlag til kommunerne, jf. lovforslagets § 1, nr. 47, skønnes endvidere at indebære et øget ressourcebehov for Udlændingestyrelsen på ca. 2,3 mio. kr. årligt, dog ca. 1,2 mio. kr. i 2002, svarende til ca. 2,5 årsværk.

Integrationsministeriets administrative sagsbehandling i forbindelse med klager over Udlændingestyrelsens afgørelser som følge af de foreslåede ændrede betingelser for familiesammenføring, jf. lovforslagets § 1, nr. 3, og de skærpede betingelser for opnåelse af tidsbegrænset opholdstilladelse sammenholdt med de deraf følgende udvidede muligheder for inddragelse af opholdstilladelser, jf. lovforslagets § 1, nr. 21, 24, 29 og 30, skønnes at indebære et ressourcebehov på ca. 1,0 mio. kr., svarende til 2 årsværk i 2002.

Lovforslaget skønnes endvidere at indebære en stigning i antallet af ansøgninger efter den ved lovforslagets § 1, nr. 3, foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 9 b om humanitær opholdstilladelse, der skønnes at kunne medføre et ressourcebehov på ca. 0,5 mio. kr. i 2002, svarende til 1 årsværk i 2002, til Integrationsministeriets administrative sagsbehandling.

Den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 53 b, jf. lovforslagets § 1, nr. 63, vedrørende en øget anvendelse af åbenbart grundløs-proceduren skønnes at indebære en merudgift i forbindelse med Dansk Flygtningehjælps deltagelse i åbenbart grundløs-proceduren. Denne merudgift opvejes dog delvis af en mindredgift som følge af, at den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 7, stk. 4, ophæves, hvilket indebærer, at Dansk Flygtningehjælp ikke fremover skal behandle sådanne sager i åbenbart grundløs-proceduren. Merudgiften skønnes, at udgøre 0,1 mio. kr., der optages på § 18.21.06. Asylsagsbehandling.